

være større, end han tidligere havde antaget; men jeg troer endnu, at den ærede Minister ikke er ganske paa det Nene med disse Indtægter. Da den ærede Minister ikke har fundet Anledning til at lade forelægge for Thinget nogen Oplysning om de omhandlede Indtægtsposter, som kunde have tjent Thingets Medlemmer til Veiledning, saa har jeg ladet udbrage af det Statistiske Tabelværk for 8 Aar Alt, hvad der angaaer disse Gjenstande, og Følgen deraf bliver, at den samlede Gjennemsnitsindtægt for Kongeriget Danmark er 3,770 Rbd., naar man, som jeg nu tør antage man bør, fradrager Tolden eller Consumtionen, hvad man nu vil kalde det, fra den hambroske Mølle. Dette maa man med saameget større Grund kunne, som allerede i 1851 Tolden paa Meel saldt til 1,550 Rbd., og, dersom vi havde Opgivelse fra 1852 til 1853, saa troer jeg, at den vilde vise sig endnu ringere. Der er endnu iøvrigt at bemærke ved denne Indtægt for Staten, at der heri er adskillige Summer opførte i den Tid Holfsteen med Hensyn til Tolden var fremmed. Der er altsaa endeel af disse Indtægter, som for Eftertiden ikke ville kunne beregnes som saadanne, da vi nu have Toldforbund med Holfsteen. Der er endvidere ved en af de vigtigste Gjenstande, nemlig Hornqvæg, at bemærke, at det kun er i 4 Aar, at den gav en Indtægt, og jeg har ladet mig sige, og jeg troer endog saa at kunne erindre Noget desangaaende, at der dengang var Sygdom blandt Kvæget her i Landet, hvorfor man indførte saadant fra Udlandet. Indførselen var især fra Norge og Sverrig og viser i Aarene 1845, 1846, 1847 og 1848 en Indtægt af mellem 1,000 Rbd. og 4,000 Rbd., men i de andre Aar har den været meget ubetydelig; i 1850 er den saaledes kun 16 Rbd. 4 Mk., i 1851 kun 50 Rbd. Jeg troer altsaa, at en af de her omhandlede vigtigste Toldgjenstande maa betragtes som en Gjenstand, der ikke kan være af nogen som helst finantseel Betydning. Jeg troer heller ikke, at de andre Gjenstande kunne siges at have nogen synderlig Betydning for Finantserne. Man vil nemlig erindre, at vi i det her berørte Tidsrum have betalt Told paa Smør og andre Gjenstande fra Holfsteen. Jeg har natur-

ligviis ikke været istand til at kunne oplyse, hvormeget Indtægten har været i Hertugdømmerne, da der har været nogle Aar, hvori der, saavidt mig bekendt, ikke høves nogen officiel Oplysning om deres Toldindtægter.

Dersom disse Gjenstande saaledes ikke ere af nogen finantseel Betydning for Statskassen, saa troer jeg, at selve den ærede Minister idetmindste tidligere har udtalt sig meget for at affasse saadanne Toldsatser. Jeg vil nu ikke holde mig til, at den ærede Minister tidligere, som sagt, meget stærkt har udtalt sig mod al Told, har udtalt, at man skulde have al Told, saasnart Finantserne tillode det; men den ærede Minister har blandt andre Ting anført, at Kjøb og deslige Artikler ingenlunde burde belægges med Told, med mindre Finantsernes Nød udkrævede det, og han har tidligere endvidere anført, at saadanne Varer, hvis Toldindtægt kun var af ringe finantseel Betydning, burde frigives for Told, for ikke at besvære dem med den Control og det Eftersyn, som fra Statens Side var forbundet med Toldens Opkrævelse. Jeg troer tillige, at vor hele Toldlovgivning sigter hen til, at man Tid efter anden skal affasse alle det Slags Toldsatser, som ikke have nogen stor finantseel Betydning, og jeg er overbevist om, at for Kongeriget Danmarks Vedkommende vil det være høit anslaaet, naar vi antage de Indtægter, hvorom her handles, det ene Aar med det andet, at have beløbet et Par Tusende Rbd., naar de exceptionelle Tilfælde fraregnes, som jeg før tillod mig at nævne.

Der er endnu en Grund, som tidligere er bleven anført af den ærede Finantsminister mod at vedtage dette Lovforslag, og det er den, at man ikke skulde røre ved vor Toldtarif ved saadanne Toldlovstumper. Jeg vil gjerne indrømme, at det ikke bør være almindeligt, at det Slags Reformer skulle komme fra den lovgivende Forsamlings Side; det kunde meget bedre komme fra Regjeringens Side, som har alle de Midler i sin Haand, som vi tildeels savne, for tilstrækkeligt at kunne oplyse Sagen; men, naar Regjeringen aldeles ikke gjør Noget ved sige Sager, saa paatrænger sig Nødvendigheden af, at vi fremkomme med